

PARAULES DE VIDA

Temps de descans

Estem ja en ple estiu. Durant aquests mesos els nostres hàbits de vida i el nostre ritme de treball canvien. La vida de les famílies i de les parròquies es veu condicionada per les vacances escolars dels xiquets i joves; per la interrupció de la catequesi i de les reunions que tenim al llarg del curs; i per la celebració d'activitats pastorals més adequades al temps de l'estiu, com les colònies i convivències amb els joves, que possibiliten un major contacte amb la natura. Molts de vosaltres podreu gaudir d'uns dies de vacances. Segurament els que, per les circumstàncies que siguen, no les tingueu, dedicareu també alguns moments a realitzar algunes activitats que trenquen el ritme de vida ordinari de la resta de l'any: trobades amb familiars, amics i coneguts; participació en festes tradicionals als nostres pobles, etc...

Tant el treball com el descans han de ser presents en la vida de les persones: el treball dona sentit al descans i aquest ajuda a viure'l dignament, alliberant-lo de l'esclavitud. És important que els cristians visquem el descans de tal manera que ens ajude a humanitzar la nostra vida i a progressar en la nostra amistat amb Déu. Per a això m'atreveixo a compartir amb vosaltres tres reflexions que ens poden ajudar a que aquest temps siga una ocasió per al creixement personal.

El relat de la creació ens presenta a Déu com el primer que va descansar després de culminar l'obra creadora. Al llarg de la narració es repeteix la idea que, en finalitzar cadascun dels dies de la creació i contemplar el que havia fet, Déu va veure que era bo. En concloure el dia sisè, se'ns diu que «va veure Déu **tot** el que havia fet, i era **molt bo**» (Gn 1, 31). Acabada la seua obra, Déu va dedicar el dia setè al descans. Una primera actitud per a viure profitosament aquest temps és contemplar les coses bones que Déu ens ha regalat al llarg de la nos-

tra vida: la naturalesa amb tota la seua bellesa, les persones que ens envolten i que ens estimen, o les obres amb les quals l'ésser humà expressa la seua dignitat, com l'art, la història i tot el que constitueix l'immens patrimoni cultural que està a l'abast de tots i del qual podem gaudir.

El temps de descans pot ser també un temps reconciliador. L'estrès que ens provoca el ritme de treball al qual estem sotmesos, i els problemes que ens sobrevenen, sovint tenen conseqüències negatives en les nostres relacions interpersonals i fins i tot en la relació de cadascú amb si mateix: es produeixen distanciaments, incomprensions o ruptures entre familiars, amics i companys de treball.

Els cristians tenim la convicció que tots els éssers humans formem una família, perquè tots com-

partim la mateixa dignitat. Això implica que estem cridats a viure com a germans. Que aquest temps siga una ocasió per a refer llaços que s'han trencat o estrènyer aquells que s'han afeblit.

Finalment, hauria de ser també un temps de creixement en l'amistat amb Déu. El ritme de la nostra vida ens arrossega a la superficialitat i perdem la capacitat de veure la profunditat de les coses. És la llum d'una fe viva i la vida de la gràcia les que ens permeten no perdre la pau que tenen els amics de Déu, encara que puguem passar per eixos moments de dificultat i de sofriment que apareixen en la vida de totes les persones. Si dediquem temps a l'oració, recuperarem forces per a afrontar amb alegria el pròxim curs.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tecnoprogressistes versus bioconservadors (i IV)

Segons els bioconservadors, la medicina té, en efecte, un paper terapèutic, de restabliment o de restauració de l'organisme, com guarir malalties. Amb tot, cal reconèixer que, ja en el present, la medicina excedeix el seu paper de restauració i de prevenció. La vacunació o la contracepció transcendeixen el paper de la medicina tradicional. Com diu Geor-

ge Ganguilhem (1904-1995), la distinció entre el normal i el patològic, o bé, entre la teràpia i el millorament, és essencialment normativa i no natural. Allò que, per a una persona amb discapacitat representa una teràpia, és una millora per a una persona amb condicions de salut.

La millor estratègia, segons els bioconservadors, és implementar limita-

cions globals a la promesa de l'expansió de les tecnologies de millorament humà per evitar de caure en un pendent relliscós. L'argument del pendent relliscós és molt emprat en les discussions bioètiques tant pel que fa a l'origen de la vida com pel que fa al final.

Enfront de la mentalitat bioconservadora que vol garantir la permanèn-

cia de la vida humana tal com es manifesta, el tecnoprogressista subratlla el valor de la llibertat d'inventar allò nou, de configurar entitats noves, en la mesura en què reivindica una concepció de la vida que vol preservar el seu potencial de variacions i de mutacions.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Tiempo de descanso

Estamos ya en pleno verano. Durante estos meses nuestros hábitos de vida y nuestro ritmo de trabajo cambian. La vida de las familias y de las parroquias se ve condicionada por las vacaciones escolares de los niños y jóvenes; por la interrupción de la catequesis y de las reuniones que tenemos durante el curso; y por la celebración de actividades pastorales más adecuadas al tiempo del verano, como las colonias y convivencias con los jóvenes, que posibilitan un mayor contacto con la naturaleza. Muchos de vosotros podréis disfrutar de unos días de vacaciones. Seguramente los que, por las circunstancias que sean, no las tengáis, dedicaréis también algunos momentos a realizar algún tipo de actividades que rompan el ritmo de vida ordinario del resto del año: encuentros con familiares, amigos y conocidos; participación en fiestas tradicionales en nuestros pueblos, etc...

Tanto el trabajo como el descanso deben estar presentes en la vida de las personas: el trabajo da sentido al descanso y éste ayuda a vivirlo dignamente, liberándolo de la esclavitud. Es importante que los cristianos vivamos el descanso de tal modo que nos ayude a humanizar nuestra vida y a progresar en nuestra amistad con Dios. Para ello me atrevo a compartir con vosotros tres reflexiones que nos pueden ayudar a que este tiempo sea una ocasión para el crecimiento personal.

El relato de la creación nos presenta a Dios como el primero que descansó después de culminar la obra creadora. A lo largo de la narración se repite la idea de que, al finalizar cada uno de los días de la creación y contemplar lo que había hecho, Dios vio que era bueno. Al concluir el día sexto, se nos dice que «vio Dios **todo** lo que había hecho, y era **muuy** bueno» (Gn 1,31). Terminada su obra, Dios dedicó el día séptimo al descanso. Una primera actitud para vivir provechosamente este tiempo es contemplar las cosas buenas que Dios nos ha regalado a la largo de nuestra vida: la naturaleza con la belleza que encierra, las personas que nos rodean y que nos aman, o las obras con las que el ser humano expresa su dignidad, como el arte, la historia y todo lo que constituye el inmenso patrimonio cultural que está al alcance de todos y del que podemos gozar.

El tiempo de descanso puede ser también un tiempo reconciliador. El estrés que nos provoca el ritmo de trabajo al que estamos sometidos, y los problemas que nos sobrevienen, a menudo tienen consecuencias negativas en nuestras relaciones interpersonales e incluso en la relación de cada cual consigo mismo: se producen distanciamientos, incomprensiones o rupturas entre familiares, amigos y compañeros de trabajo. Los cristianos tenemos la convicción de que todos los seres humanos formamos una familia, porque todos compartimos la misma dignidad. Esto implica que estamos llamados a vivir como hermanos. Que este tiempo sea una ocasión para rehacer lazos que se han roto o estrechar aquellos que se han debilitado.

Finalmente, debería ser también un tiempo de crecimiento en la amistad con Dios. El ritmo de nuestra vida nos arrastra a la superficialidad y perdemos la capacidad de ver la profundidad de las cosas. Es la luz de una fe viva y la vida de la gracia las que nos permiten no perder la paz que tienen los amigos de Dios, aunque podamos pasar por esos momentos de dificultad y de sufrimiento que aparecen en la vida de todas las personas. Si dedicamos tiempo a la oración, recuperaremos fuerzas para afrontar con alegría el próximo curso.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Jornada sacerdotal al Seminari diocesà de Tortosa

Des de la profunditat teològica i una elevada mirada a la cultura i el pensament del nostre temps, Mons. Alfonso Carrasco Rouco, bisbe de Lugo, ha anat presentant els mossens de Tortosa, reunits al Seminari diocesà, el 13 de juny, per celebrar la jornada de Jesucrist gran sacerdot i de sant Joan d'Àvila, «els signes d'esperança en la vivència del ministeri sacerdotal».

Ha començat el conferenciant centrant la temàtica del seu discurs en orientar la recerca dels signes d'esperança per als sacerdots en la pròpia vida. No anar fora a cercar el que pot no ser-ho. I des d'aquí ha marcat el camí epistemològic pel que ha recorregut el seu pensament, sòlid i fecund: contrastant amb la cultura actual i l'anunci de l'Evangeli al que estem enviats com a missió, des de la perspectiva

del Vaticà II. No ha amagat la dificultat que suposa aquest diàleg en el nostre temps però no s'ha oblidat de posar en relleu des de la perspectiva evangèlica i l'argumentació de la raó els signes d'esperança que trobem en el desenvolupament del nostre ministeri: la donació de vida, la fidelitat, l'estima desinteressada...

La Missa presidida pel bisbe diocesà, Mons. Enrique Benavent, ha estat el moment culminant de la trobada sacerdotal diocesana en la que el Sr. Bisbe també ha aprofundit en la seva homília, seguint la Paraula escoltada, en l'esperança que ens ve donada per la unió amb el Senyor i per la gràcia sacramental.

Un àpat de germanor, després de cantar l'himne a sant Joan d'Àvila, ha clos la darrera jornada sacerdotal del curs 2021-2022.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Si volem que el món canviï, primer ha de canviar el nostre cor. Contemplem l'Immaculat Cor de Maria: no hi ha rastre del mal. Per això, amb ella Déu va poder iniciar una nova història de salvació i de pau. Déu va canviar la història cridant al Cor de Maria» (25 de març).

@Pontifex_es: «El perdó diví és l'únic que elimina el mal, desarma la rancúnia i retorna la pau al cor. Tornem a Déu, el seu perdó!» (25 de març).

@Pontifex_es: «Qui s'ha equivocat, sovint se sent reprès pel seu propi cor; distància, indiferència i paraules feridores no ajuden. Per això, segons el Pare, és necessari oferir-los un acolliment càlid, que encoratgi per a anar endavant» (27 de març).

@Pontifex_es: «Hi ha necessitat de repudiar la guerra, lloc de mort on els pares i les mares enterren els fills, on els homes assassinen els seus germans sense ni tan sols haver-los vist, on els poderosos decideixen i els pobres moren» (27 de març).

Presentació de la Memòria Social de l'any 2021 de Càritas Diocesana de Tortosa

Càritas Diocesana de Tortosa presentà als mitjans de comunicació la Memòria Social corresponent a l'any 2021.

En un acte presidit pel bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, i amb l'assistència del director de Càritas Diocesana de Tortosa, Dídac Rodríguez, i el secretari general, Agustí Adell, van exposar els aspectes més importants de l'activitat desenvolupada per aquesta institució al llarg de l'any 2021.

Sota el títol «**SOM EL QUE DONEM - SOM AMOR**», van presentar un resum del què ha estat

el treball de Càritas Diocesana de Tortosa al llarg de l'any 2021. En destaquen els següents punts:

—Càritas Diocesana de Tortosa arriba a les 62.000 intervencions, un 23,6% més que l'any 2019;

—S'han superat els 700.000 euros en ajudes econòmiques directes, un increment del 48,7% respecte l'any 2019;

—Hi ha hagut una gran acceptació del projecte «Jo com tu» de targetes solidàries: prop de 260 persones fan ús d'aquest servei;

—Els 705 voluntaris de Càritas Diocesana de Tortosa han dedicat més de 160.000 hores en tasques assistencials i d'acompanyament.

Càritas Diocesana de Tortosa
Tortosa, 16 de juny de 2022
Corpus Christi

Celebració de la solemnitat del Corpus Christi a la Catedral de Tortosa

El diumenge 19 de juny se celebrà a la Catedral la solemnitat del Corpus Christi. A les 11.30 h, el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, presidí l'Eucaristia concelebrada per l'Il·lm. Vicari general i alguns membres del Capítol Catedral. Van participar de la celebració la Sra. Alcaldessa de la ciutat, regidors, la Reial Arxiconfrària de la Mare de Déu de la Cinta i la Cort d'Honor, xiquets/es de Primera Comunió i un bon nombre de fidels.

El Sr. Bisbe inicià l'homília recordant que avui l'Església ens parla de la importància de l'Eucaristia. No tenim cap festa en l'any litúrgic que dediquem a cap sacrament com ho fem amb el sacrament del Cos i la Sang de Crist, on el Senyor es fa present enmig nostre. Sant Pau VI diu que la presència del Senyor no és només en el moment de la celebració, sinó que ve per a quedar-se amb nosaltres, per a créixer en la seua amistat, és el sacrament de la presència permanent i sacramental del Senyor. Agraïm el seu gran gest d'amor i amistat per anunciar-lo al

món i recordar que només Ell és digne d'adoració. En les espècies del pa i el vi està Crist. Celebrem aquesta solemnitat amb goig perquè ens porta al centre de la nostra fe.

La celebració de la fe i de l'Eucaristia són els dos fonaments que celebra l'Església. Les febleses que com a Església tenim, no són més que conseqüència del poc amor a l'Eucaristia. Hem de posar en primer lloc de tot

el Senyor, centre de la nostra vida. Després de la comunió, s'exposà el Santíssim i amb el cant del *Pange lingua*, s'inicià la processó encapçalada pels xiquets/es de Primera Comunió, seguits pels fidels, per l'Arxiconfrària de la Mare de Déu de la Cinta, la Cort d'Honor, la Sra. Alcaldessa i regidors, els sacerdots concelebrants i el Sr. Bisbe amb la custòdia i, finalment, la banda municipal de Tortosa.

En arribar a la plaça de l'Ajuntament, preparada i ornamentada per rebre el Santíssim, el Sr. Bisbe impartí la benedicció i la processó continuà fins a la Catedral. Els xiquets/es de la Primera Comunió es van posar al presbiteri. Després del cant *Tantum Ergo Sacramentum*, el Sr. Bisbe donà la benedicció final.

Maria Joana Querol Beltrán

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,22-36]. Sant Alfons Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Paganì, 1787), bisbe de Goti i dr. de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Felu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimarts [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 15,1-2.10-14]. Sant Eusebi de Venceli (†371), bisbe d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure,

fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr 31, 10.11-12ab.13 / Mt 15,21-28]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. □ Dijous [Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prev. i rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parrò-

quia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Divendres [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32 / Mt 16,24-28]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Reimei,...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.; *Lleida*: Beat Salvi Huix i Miralpeix, i companys mrs.

6. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradi-

ció al mont Tabor (s. IV); sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 18, 6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé, més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev., fundador dels Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

Diumenge XVIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses»

Segurament és difícil l'equilibri entre preocupar-nos pel dia a dia, per allò que necessitem, pels diners que ens cal per viure dignament i l'afany de tenir i de posseir, que és la gran temptació en la que podem caure. Fins i tot ens podem enganyar pensant que amb diner ja tenim la vida assegurada. Jesús a l'evangeli ens ho adverteix: *Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.* Ho podem comprovar en el dia a dia. Jesús mateix en posa un exemple: *un home ric que té unes grans collites que guarda en magatzems més grans i que es diu a si mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te.* És l'ideal de moltes persones: tenir l'existència assegurada i viure la vida. Adonem-nos que l'horitzó d'aquest home ric és totalment hedonista: viure, gaudir, divertir-se; no té altre objectiu. Tanmateix no pensava que *aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida;* no pensava que existeix la mort; aleshores tota aquella riquesa no li ha servit ni per allargar un dia la seva vida. La primera lectura constata una altra realitat semblant encara que sense l'afany de posseir: *Un home que s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia i ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res.* Això ho podem aplicar a persones honrades; han viscut la seva vida, han anat creant una família i un petit patrimoni i quan arriba la mort, un descendent seu se n'aprofita o ho fa malbé. De vegades els diners poden *ser el defici i la servitud de manera que ni de nit el seu cor descansa* com diu també la primera lectura. Per això, Pau ens convida a *cercar allò que és de dalt, a estimar allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* I diu: feu morir allò que us lliga a la terra: *...l'amor al diner, que és una idolatria.* Aquesta és la realitat: per a molts el diner és un déu al qual se sacrifica tot (família, amics, temps...) però que, tanmateix, no ens ofereix ni la vida ni la felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el defici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

▶ Lectura del libro del Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

Vanidad de vanidades!, —dice Qohélet—. ¡Vanidad de vanidades; todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave dolencia.

Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar; de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. ¡No os mintáis unos a otros!: os habéis despojado del hombre viejo, con sus obras, y os habéis revestido de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador, donde no hay griego y judío, circunciso e incircunciso, bárbaro, escita, esclavo y libre, sino Cristo, que lo es todo, y en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno de entre la gente a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia.» Él le dijo: «Hombre, ¿quién me ha constituido juez o árbitro entre vosotros?». Y les dijo: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque no ande sobrado, su vida no depende de sus bienes». Y les propuso una parábola: «Las tierras de un hombre rico produjeron una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos, diciéndose: "¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha". Y se dijo: "Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el trigo y mis bienes. Y entonces me diré a mí mismo: alma mía, tienes bienes almacenados para muchos años; descansa, come, bebe, banquetea alegremente". Pero Dios le dijo: "Necio, esta noche te van a reclamar el alma, y ¿de quién será lo que has preparado?". Así es el que atesora para sí y no es rico ante Dios.»